

Sygn. akt I C 687/16 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

30 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący – sędzia sądu rejonowego Jacek Modras

Protokolant – protokolant stażysta Agnieszka Żmijewska

po rozpoznaniu na rozprawie 30 sierpnia 2016 r. w Nowym Dworze Mazowieckim

sprawy z powództwa (...) spółki akcyjnej z siedzibą we W.

przeciwko P. S.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 687/16 upr

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim

z 30 sierpnia 2016 r.

1. Stanowiska stron

Powód – (...) spółka akcyjna z siedzibą we W. w pozwie z 22 kwietnia 2016 r. domagał się, aby sąd zasądził na jego rzecz od P. S. 693,67 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 22 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty, jak również kosztów postępowania.

W uzasadnieniu powód twierdził, że wierzytelność do pozwanego nabył od (...) S.A. (...), z którym pozwany 5 lutego 2014 r. zawarł umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Pozwany nie opłacił składki w wysokości 575 zł. Powód skapitalizował odsetki od tej kwoty (118,67 zł) od terminu płatności składki (9 marca 2014 r.) do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu.

Po przekazaniu sprawy z elektronicznego postępowania upominawczego do tutejszego sądu powód doprecyzował, że umowa ubezpieczenia została zawarta w 2013 r. Pozwany nie wypowiedział tej umowy, dlatego uległa przedłużeniu na kolejnych 12 miesięcy (k. 7–8).

Pozwany P. S. na rozprawie 30 sierpnia 2016 r. wniósł o oddalenie powództwa. Zarzucił, że w lutym 2014 r. nie był już właścicielem ubezpieczonego pojazdu, gdyż sprzedał go 10 stycznia 2014 r. O sprzedaży poinformował ubezpieczyciela. Ponadto ubezpieczyciel nie poinformował go o automatycznym przedłużeniu umowy i nie przesłał mu polisy za kolejny okres (k. 64).

2. Fakty ustalone przez sąd

Nie było sporu między stronami (art. 229 i 230 k.p.c.), że P. S. zawarł z (...) S.A. (...) umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych na okres od 23 stycznia 2013 r. do 23 stycznia 2014 r., o treści jak na k. 9. Umowa dotyczyła pojazdu marki R. o numerze rej. (...).

Pozwany nie przeczył również, że powód zawarł ze wspomnianym towarzystwem ubezpieczeń umowę cesji wierzytelności, która objęła m.in. wierzytelność z tytułu składki za okres od 24 stycznia 2014 r. do 23 stycznia 2015 r.

Sąd ustalił, że 10 stycznia 2014 r. P. S. sprzedał wspomniany wyżej samochód (dowód: umowa kupna-sprzedaży k. 59–60). 13 stycznia 2014 r. pozwany przez pocztę elektroniczną spytał ubezpieczyciela, czy powinien zgłosić sprzedaż. Działająca w imieniu ubezpieczyciela K. W. dzień później poprosiła pozwanego o kopię umowy i poinformowała, że po przesłaniu kopii sprzedaż zostanie zarejestrowana w systemie ubezpieczyciela. 16 stycznia 2014 r. pozwany przesłał zeskanowaną umowę (dowód: wydruk korespondencji elektronicznej k. 61–62).

5 lutego 2014 r. ubezpieczyciel sporządził pismo informujące o przedłużeniu umowy ubezpieczenia na kolejnych 12 miesięcy oraz polisę obejmującą okres od 24 stycznia 2014 r. do 23 stycznia 2015 r. (dowód: pismo k. 11, polisa k. 12).

Powyższe okoliczności sąd ustalił na podstawie dokumentów przedłożonych przez strony oraz wydruku korespondencji elektronicznej (e-mail). Żadnemu z tych dowodów sąd nie odmówił mocy dowodowej, co w świetle art. 328 § 2 k.p.c. nie wymaga dalszego uzasadnienia. Powód dobrowolnie zrezygnował w uczestnictwa w rozprawie 30 sierpnia 2016 r., a tym samym z możliwości zajęcia krytycznego stanowiska co do zaferowanych przez pozwanego dowodów.

Należy zaznaczyć, że pismo informujące o przedłużeniu umowy i polisa mogły być dowodem na ich wystawienie, natomiast powód nie zaferował żadnego dowodu na to, że zostały one wysłane (nie mówiąc już o doręczeniu) pozwanemu.

3. Podstawa prawna wyroku

Przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę (art. 805 § 1 k.c.).

Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej (OC) posiadaczy pojazdów mechanicznych rządzi się częściowo odrębnymi regułami. Jedną z charakterystycznych cech takiej umowy jest jej automatyczne przedłużenie. Jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następną umową na kolejne 12 miesięcy (art. 28 ust. 1 ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, t.j.: Dz. U. z 2013 r., poz. 392 ze zm., dalej jako „u.u.o.”).

W tej sprawie wypowiedzenie umowy z 2013 r. nie zostało udowodnione. Pozwany udowodnił jednak, że przed upływem okresu, na jaki umowa została pierwotnie zawarta, sprzedał ubezpieczony pojazd. W razie przejścia lub przeniesienia prawa własności pojazdu mechanicznego, którego posiadacz zawarł umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, na posiadacza pojazdu, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, przechodzą prawa i obowiązki poprzedniego posiadacza wynikające z tej umowy, a art. 28 u.u.o. nie stosuje się (art. 31 ust. 1 u.u.o.).

Posiadacz pojazdu mechanicznego, który przeniósł prawo własności tego pojazdu, jest obowiązany do powiadomienia na piśmie zakładu ubezpieczeń, w terminie 14 dni od dnia przeniesienia prawa własności pojazdu, o fakcie przeniesienia prawa własności tego pojazdu i o danych posiadacza, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu (art. 32 ust. 1 u.u.o.). Taki posiadacz ponosi solidarną odpowiedzialność z posiadaczem pojazdu, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu, za zapłatę składki należnej zakładowi ubezpieczeń za okres od dnia

przeniesienia prawa własności do dnia powiadomienia przez niego zakładu ubezpieczeń o sprzedaży (art. 32 ust. 4 u.u.o.).

W tej sprawie pozwany powiadomił ubezpieczyciela o sprzedaży pojazdu oraz o danych nabywcy przed upływem okresu, na jaki umowa ubezpieczenia została zawarta (czyli przed 23 stycznia 2014 r.). Sam ubezpieczyciel uznał, że wystarczające będzie przesłanie zawiadomienia drogą elektroniczną. Biorąc pod uwagę cel art. 32 ust. 1 u.u.o., nie można pozwanemu czynić zarzutu, że nie dochował tradycyjnej formy pisemnej. Pozwany miał prawo ufać zakładowi ubezpieczeń, czyli profesjonalistom. Tym bardziej, że powód nie udowodnił, by ubezpieczyciel doręczył pozwanemu informację o przedłużeniu umowy, co było obowiązkiem ubezpieczyciela w świetle art. 28 ust. 1b u.u.o. Pozwany pozostawał zatem w przekonaniu, że prawidłowo zgłosił sprzedaż pojazdu. W tych okolicznościach brak było podstaw do przedłużenia umowy ubezpieczenia OC na kolejne 12 miesięcy.

Jest oczywiste, że umowa cesji nie świadczy o istnieniu długu, który jest jej przedmiotem. Skoro pozwany nie był odpowiedzialny za zapłatę składki za kolejne 12 miesięcy, powód nie mógł skutecznie nabyć długu, gdyż ten dług nigdy nie powstał.

Dlatego powództwo należało oddalić.

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)